

Helena Kasperska

Rybojady, gm. Trzciel, woj. gorzowskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 15, 309-310

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z wyeksplorowanych obiektów pozyskano niewielką ilość ułamków naczyń kultury oksywskiej, co może sugerować krótkotrwałość osady. Z wyższych warstw uzyskano również nieznaczną ilość ceramiki średniowiecznej i nowożytniej oraz gwoździe żelazne.

Badania zakończono.

MALBORK
woj. ełbskie
Zamek Wysoki - Fortyfikacje
Południowe

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadził dr Antoni Jan Pawłowski. Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku. Czwarty sezon badań. Fortyfikacje Zamku Wysokiego z 2-giej połowy XIV w.

Kontynuowano prace nad całościowym rozpoznaniem systemu fortyfikacji Zamku Wysokiego w Malborku. Wykop założono na przedłużeniu muru środkowego w celu uchwycenia pozostałości wieży obronnej znajdującej się w narożu południowo-wschodnim obwodu warownego Zamku Wysokiego, a uwidocznionej na XVII-XIX-wiecznych przekazach ikonograficznych. W sprawozdawczym sezonie nie udało się osiągnąć zamierzonego celu, ponieważ domniemany relikwiarz wieży przykrywa kilkumetrowej grubości warstwa ziemi narzucona w okresie budowy tzw. nowej drogi w ostatniej ćwierci XVIII w. Warstwa nasypowa ma charakter przemieszany, co odbija się również w materiale ruchomym, w którym występują zarówno ułamki ceramiki i kafla średniowiecznych, jak i nowożytnych.

Badania będą kontynuowane.

RYBOJADY, gm. Trzcielec
woj. gorzowskie
Stanowisko 2

Muzeum Regionalne
w Międzyrzeczu Wielkopolskim

Badania prowadziła mgr Helena Kasperska. Finansował WKZ w Gorzowie Wlkp. Pierwszy sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej z przełomu V okresu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza ze śladami osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko położone jest na północ od wsi po wschodniej stronie jeziora Rybojadzkiego, na wyżynnym przesmyku między jeziorami Rybojadzkim i Proboszczowskim. W latach 1960-1962 badania sondażowe na grodzisku prowadził Adam Kłodziejski. Dostarczyły one głównie materiału ceramicznego z okresu kultury łużyckiej. Stwierdzono również obecność mniej intensywnej warstwy wczesnośredniowiecznej.

Badania prowadzone w 1980 r. miały charakter ratowniczy. W wyniku głębokiej orki związanej z zalesieniem terenu, zostały zniwelowane górne partie wałów, a materiał zabytkowy został wydobyty na powierzchnię.

Przebadano obszar 37,5 m², zakładając dwa niewielkie wykopy w miejscach domniemanych obiektów archeologicznych. Stwierdzono występowanie przeoranej w górnej partii, warstwy kulturowej i kilkunastu niewielkich, słabo czytelnych jam z zawartością drobnych ułamków ceramiki kultury łużyckiej.

W jednym z wykopów odkryto, zniszczone w górnej partii - owalne, nieckowate w przekroju palenisko. W obiekcie tym znaleziono fragmenty ceramiki kultury łużyckiej, węgle drzewne i małe fragmenty polepy. Nie duże, występujące na różnych poziomach kamienie nosiły ślady przepalenia.

Wyorany materiał zabytkowy; zebrano z całej powierzchni grodziska w obrębie arów. Była to głównie ceramika, w przeważającej ilości łużycka.

Poza kilkoma tysiącami skorup /niektóre z nich wtórnie przepalone/, znaleziono: 2 gliniane ciężarki do sieci, przęślik oraz fragment toporka kamiennego.

Wspomniany materiał zabytkowy nosi cechy zachodniowielkopolskiej grupy kultury łużyckiej z przełomu V okresu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza /HC/.

Z powierzchni stanowiska zebrano również /w znacznie mniejszej ilości/ fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, co potwierdza wcześniejsze ustalenia dr. Adama Kołodziejewskiego o wtórnym wykorzystaniu obiektu w VIII w.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Międzyrzeczu Wlkp.

Badania będą kontynuowane.

SANDOMIERZ - KRUKÓW

Muzeum Okręgowe
w Sandomierzu

Badania ratownicze prowadziła mgr Halina Wróbel. Finansował Urząd Miasta Sandomierza. Pierwszy sezon badań. Palenisko kultury ceramiki sznurowej, grób z wczesnego okresu epoki brązu, ślady osadnictwa cyklu kultur lendzielsko-pułgarskich.

Wiosną 1979 r. badania powierzchniowe prowadzone przez mgr. Grzegorza Miliszkiewicza w okolicach miasta Sandomierza doprowadziły do odkrycia zagrożonego stanowiska na wzniesieniu lessowym zajęтым przez Cmentarz Komunalny. Spychacz przygotowujący teren pod budynek gospodarczy zdarł warstwę /20-30 cm/ humusu łąkowego. Na tak odsłoniętej